

Pag. 2

Sedinta de consiliu

Pag. 4

Zilele Băileștiului,
ediția a XIX-a
22-25 august 2019

Pag. 8

- Pompierii ne informează
- Pastila de nărolfen

Gazeta de BĂILEȘTI

Seria a XVII-a
Nr. 8
august 2019
Publicație lunară de informare a cetățenilor orașului Băilești • 8 pagini •

Se distribuie GRATUIT

Municipiul Băilești 2008-2019

Interviu realizat de domnul profesor Valentin TURCU cu domnul Costel PISTRITU, Primarul Municipiului Băilești

Rep: Domnule primar, pentru cititorii Gazetei de Băilești, prezentul interviu e necesar, în vederea analizării perioadei 2008-2019, perioada în care municipiul nostru a cunoscut o dezvoltare continuă, dar și perspectivele dezvoltării localității în următoarea perioadă, începând cu 2020. În primul rând cetățenii vor să stie din ce fonduri s-au realizat toate aceste proiecte? Din bugetul local? Din fonduri europene nerambursabile?

P.C.: În primul rând vă mulțumesc dumneavoastră, care prin intermediul Gazetei de Băilești, aduceți concetățenilor noștri informații prețioase despre localitatea noastră, pentru care vă mulțumesc, domnule profesor!

Pentru această perioada de 11 ani, cred că este nevoie să începem cu anul 2008, anul pe care eu îl consider cel mai greu din perioada mentionată de dumneavoastră. Dacă este să dau totusi un răspuns la întrebarea dumneavoastră, pot spune rezultatul analizei realizate la nivelul Instituției Primăriei, anume, peste 80 % din toate proiectele din perioada 2008-2019 care au dezvoltat localitatea noastră au avut finanțare cu fonduri europene nerambursabile, doar 20 % s-au realizat din bugetul local.

Rep: În Gazeta de Băilești, am publicat în totalitate această perioadă proiectele pe care municipiul Băilești prin dumneavoastră le-a câștigat și implementat, proiecte finanțate cu fonduri europene nerambursabile. Cred că, este foarte important asa cum ați spus și dumneavoastră, să începem cu anul 2008. Cum vedeti anul 2008, mai ales că dumneavoastră ați beneficiat doar de 6 luni din acest an? Ați reușit să realizezi ceea ce ați dorit în scurta perioadă?

P.C.: Pentru mine a fost cea mai grea perioadă, deoarece eram la început și problemele localității erau foarte multe. Am fost investit în funcția de primar în data de 24 iunie 2008. Prima mea zi a fost în data de 25 iunie. Nu am să uit niciodată acea dimineată, în care mi-au adus la cunoștință faptul că, CEZ-ul nu mai furnizează energie electrică pentru puțurile care alimentau rețea de apă potabilă a localității, deoarece suma datorată de municipalitate era foarte mare, din către îmi aduc aminte de ordinul miliardelor de lei vechi. Somația emisă de CEZ pentru plata datoriei și binenteles pentru

întreruperea furnizării cu energie, a fost transmisă municipalității în luna mai a anului 2008.

Cred că vă aduceți aminte atât dumneavoastră, cât și concetățenii noștri care au trăit acea dramă din anul 1992, a faptului că, alimentarea cu apă potabilă din rețea publică a gospodăriilor, se realiza în baza unui program de maxim 4 ore pe zi.

Am mers imediat la CEZ Craiova, unde am rămas întreaga zi și am negociațiat un grafic de rambursare a datoriei localității, datorie pe care am reușit să o plătim într-un an, reușind astfel să avem 24 de ore din 24 apă în gospodăriile noastre.

A două zi de dimineață am fost așteptat de executorul judecătoresc și moștenitorii printului Stirbey, pentru a evacua imobilul în care primăria își desfășura activitatea. Am fost informat că există din 2003 o hotărâre judecătorescă de retrocedare. Această a treia zi, a fost deosebit de cruntă, vă dați seama că nu există nici o soluție de avarie în sensul de a muta toată activitatea într-un alt imobil. După o zi întreagă de negocieri cu executorul și moștenitorii printului Stirbey, am reușit să-i convingem că, nouă conducere este de bună credință și implicit să amânăm această executare, ulterior

cum am primit așa veste, însă nu am mai putut schimba nimic, întreaga zi am organizat transportul cu o singură remorcă și un tractor mic Fiat pentru toate bunurile, o parte la Casă de Cultură Amza Pellea, iar cealaltă parte în clădirea de lângă CEC, proprietatea concetățeanului nostru Virban, căruia îi mulțumesc încă odată pentru gestul său de a pune la dispoziție imobilul, deoarece primăria nu avea nici un alt spațiu.

A treia zi, am fost așteptat dimineață de executorul judecătoresc și moștenitorii printului Stirbey, pentru a evacua imobilul în care primăria își desfășura activitatea. Am fost informat că există din 2003 o hotărâre judecătorescă de retrocedare. Această a treia zi, a fost deosebit de cruntă, vă dați seama că nu există nici o soluție de avarie în sensul de a muta toată activitatea într-un alt imobil. După o zi întreagă de negocieri cu executorul și moștenitorii printului Stirbey, am reușit să-i convingem că, nouă conducere este de bună credință și implicit să amânăm această executare, ulterior

am reușit să câștigăm imobilul, iar astăzi această clădire aparține localității, băileștenilor, unde vom realiza, începând cu anul 2020 Casa Printului Stirbey, Muzeul și Crama Zaibărului, printr-o finanțare cu fonduri europene nerambursabile. Îmi aduc aminte sfârșitul celei de a treia zile, când am ajuns acasă și am analizat tot ce s-a întâmplat în cele 3 zile, concluzia mea la acel moment a fost că, nu mă prinde săptămâna în primărie.

Rep: Domnule primar, nimici nu mai credea că va mai fi salvat imobilul în care și-a desfășurat activitatea primăria atât înainte de 1989 cât și după, obiectiv reprezentativ pentru comunitate și, în același timp, locul de unde au pornit măsurile luate de autoritatea publică locală. Acum să revenim, de aceea vă rog să ne spuneți în anul 2008 ce proiecte ați reușit? Este adeverat că a fost foarte scurt timpul, asa cum bine ați relatat.

P.C.: Pentru mine realizările din primele trei zile, au fost cele care au pus bazele proiectelor viitoare.

Am început realizarea strategiei de dezvoltare a localității, care nu exista, cât și documentațiile pentru PIDU-Programul Integrat de Dezvoltare Urbană a Băileștiului, în care au fost incluse atât infrastructura subterană și anume realizarea canalizării și aductiunile cu apă în toată localitatea, cât și modernizarea – asfaltarea străzilor urbane din localitate. Îmi aduc aminte faptul că, nu aveam fonduri disponibile în bugetul localității pentru cadastrarea și intabularea străzilor din oraș, pentru realizarea DALI – Documentațiilor de Avizare a Lucrărilor de Intervenții, a expertizelor și proiectelor tehnice, însă printr-o muncă constantă privind colectarea taxelor și impozitelor, am reușit să facem ca bugetul local să poată susține aceste investiții. Primul proiect început în 2008, terenul de sport de la Liceul Teoretic Mihai Viteazul, modernizat ca teren multifuncțional, a fost realizat cu greu, iar astăzi, oferă un confort deplin elevilor și nu numai. Achiziționarea spre sfârșitul anului 2008, a unui utilaj multifuncțional buldoexcavator și două pluguri pentru deszăpezire, au adus un plus la deszăpezirea orașului, deszăpezire care se realiza cu două pluguri de fier în formă de "V" care nu erau eficiente, cred că vă aduceți aminte. Un alt proiect pentru localitatea noastră, a fost demararea realizării unui Compartiment de Primiri Urgente – CPU la spitalul nostru. S-au realizat platformele de gunoi menajer la instituțiile publice și în zona blocurilor, din cadrul proiectului început în anul 2007.

Rep: Domnule primar, într-un interval de timp scurt de 6 luni cum bine ați spus, cum vedeti acea perioadă acum?

P.C.: În perioada aceea, am încercat să găsim la problemele cu care ne confruntam, soluțiile cele mai bune, ținând cont și de posibilitățile financiare pe care localitatea le avea la acel moment.

Dacă este să privesc această perioadă acum după o experiență de peste 11 ani, pot spune că perioada actuală este mult mai grea, deoarece avem foarte multe proiecte ce urmează a fi implementate într-un timp relativ scurt, proiecte în valoare totală de peste 20 milioane de euro, dar despre acestea vom vorbi.

Va urma

Şedinta de consiliu

În baza Dispoziției nr. 489 din 15.07.2019 a Primarului Municipiului Băilești și în baza Dispozițiilor art. 39 alin. 1 și art. 40 din Legea 215/2001 a Administrației Publice Locale republicată, în temeiul art. 68 și art. 115 alin. 1 lit. a din aceeași lege, a fost convocat Consiliul Local al Municipiului Băilești în ședință ordinară pe data de 30.07.2019, ora 8.00 la sala de ședințe a Consiliului Local str. Printul Barbu Alexandru Stărbey, nr. 13, la care au participat 15 consilieri, lipsesc dl. Mușuroi Irinel-Codru și dl. Goța Florian.

Doamna Consilier juridic Mitrani Iustina a declarat deschise lucrările, a supus spre aprobare procesul-verbal al ședinței, a arătat că este statutar constituită, a supus la vot procesul-verbal al ședinței anterioare și a arătat că este conform dezbatelor din timpul ședinței, procesul-verbal fiind aprobat în unanimitate.

În continuare dna. Secretar dă cuvântul lui. Presedinte de ședință care invită pe dl. Primar să prezinte ordinea de zi conform dispoziției de convocare a ședinței înregistrată sub nr. 489/2019.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr. 102/26.07.2019 se aprobă indicatorii economico-financiari realizati pe trim. II al anului 2019, conform anexei alăturate.

Proorocul David, insuflat de Duhul Sfânt, aduce în psalmul 44 o cântare de preamărire lui Mesia, împăratul veacurilor. Cerul se deschide înaintea omului lui Dumnezeu și proorocul îl vede pe Fiul Tatălui în lăcașurile Sale de slavă, pe tron de domnie stând, plin de frumusețe și îmbrăcat întru putere. Dar alături de Mesia, înăuntru curților casei Dumnezeului nostru, purtând vesminte lucioare, tesute cu aur, psalmistul zăreste o femeie învăluită în mătăsime. El nu și poate opri glasul de admiratie, ci strigă cu entuziasm: „Împăreasa, Mireasa Ta, Dumnezeule, stă la dreapta Ta, împodobită cu aur de Ofir” (Ps. 44, 11).

Cine este, oare, acea femeie, acea împăreteașă, împodobită cu toată străucirea, care sălăsluiește în lumina cea neapropiată? Este Maica lui Hristos, a Mântuitorului nostru, Preafăntă Fecioara Maria, care, ca o Stăpână a tuturor făpturilor, săde lângă tronul Fiului său.

Ceea ce bărbatii sfinți au contemplat în vizuni răpitoare, vedem noi astăzi cu ochii credinței noastre. Acea femeie a trăit pe pământ înainte cu 19 veacuri. Prin curăția ei feciorelnică, ea s-a învrednicit să devină Mireasă a Preafăntului Duh. În trupul ei S-a zămisit Cel fără de început. Din coapsele sale S-a născut Fătatorul făpturii, Fiul lui Dumnezeu. La pieptul ei S-a hrănit Hrănitorul tuturor. Si după ce și-a împlinit pe pământ rostul ei de „chivot” purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, astăzi o vedem trecând de la cele pământești la cele de sus. O vedem stând în locașurile cerești, lângă altarul Preafintei Treimi, „învăluită în soare, cu luna sub picioare, cu o cunună de douăsprezece stele pe cap” (Apoc. 12, 1).

Cine ar putea descrie tainele acestui praznic de azi? O ființă pământească ridicată deasupra cetelor heruvimilor și ale serafimilor, o Fecioară triunfătoare, o împăreasă puru vie, Maica lui Dumnezeu preacinsită de înșuși Dumnezeu;

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr. 95/24.07.2019 se conferă titlul de Cetățean de Onoare al municipiului Băilești domnului Gabroveanu Alexandru, sportiv de performanță.

Domnul Gabroveanu Alexandru, cetățean roman cu o remarcantă activitate în kickboxing și performante sportive, a obținut diferite medalii devenind astfel campion național, continental și intercontinental. În anul 2014, el devine Campion National, la categoria Supergrea în Kickboxing, București, România, aceasta fiind prima performanță notabilă pentru cariera lui.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 96/24.07.2019 se mandatează dl. Gliga Gheorghe, reprezentantul Consiliului Local Băilești, să voteze în Adunarea Generală Ordinară a Actionarilor Companiei de Apă Oltenioa SA, ce va avea loc în data de 14.08.2019 ora 12.00. Dl Surcel Octavian întrebă când se mai monteză garniturile la capacele gurilor de canalizare?

Dl Primar menționează că abia după 2 ani s-a reușit acoperirea gropii din str. Meseriași, în curând va merge în consiliu de administrație la Compania de Apă. Dl Tica Leonard arată că în urmă cu puțin timp, Președintele de asociație i-a comunicat că se va întrerupe apa pentru restantele care s-au acu-

mulate, deși pe scara lor mai mult de jumătate din proprietari au plătit la zi. Dl Primar menționează că pe str. Dreptății și Eroilor s-a lăsat asfaltul pentru că nu s-a făcut compactarea. Există un proiect în implementare pe drumul 56IA, parte de intrare a orașului str. Eroilor-Dreptății până la str. Revoluției. Le-am transmis că s-a schimbat, vom face adresa către Compania de Apă pentru a refacă drumul. Dl Duineană arată că, referitor la canalizare, firma care a construit a avut contract cu Compania de Apă.

Dl Primar menționează că firma care a construit canalizarea a fost desemnată de Compania de Apă, am cotizat cu 6,2 milioane EURO. După finalizare, s-a făcut recepția, s-au predat Companiei de Apă lucrările iar garanția a fost de maxim 1 an. Dl Duineană întrebă cine este beneficiar? Dl Primar răspunde că municipalitatea este beneficiarul.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr. 101/24.07.2019 se dă acordul de principiu pentru partajarea competențelor exercitate în prezent de către MEN privind palatele copiilor, cluburile copiilor și cluburile sportive școlare. Dl. Primar face precizarea că, în urma partajerii, palatele copiilor, cluburile copiilor și cluburile sportive școlare vor fi subordonate administrativ autorităților publice locale, iar finanțarea cheltuielilor se vor asigura din bugetul autorităților locale pe rază cărora își desfășoară activitatea, exceptie făcând cheltuielile și

salariale, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani care se vor finanța din bugetul de stat. Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea palatele și cluburile copiilor, cluburile sportive școlare, ale căror cheltuieli curente și de capital se vor finanța de la bugetul local și vor face parte din domeniul public al comunelor, orașelor și municipiilor în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea; celalalte componente ale bazei materiale rămân de drept proprietatea acestora. Dna Năstase Amalia întrebă care ar fi costurile? Dl Primar răspunde că încă nu se știe, se încearcă accesarea de fonduri pentru renovarea clădirilor în care funcționează Palatul Copiilor. Dacă în 2 ani nu se găsesc fonduri, acestea vor dispărea.

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr. 97/24.07.2019 se aprobă modificarea Regulamentului Intern al Spitalului Municipal „Prof. dr. Irinel Popescu“ Băilești. Dl Pistrutu Marian roagă Managerul când mai vine în sedinte de consiliu să prezinte investițiile aprobate în consiliu. Dna Manager răspunde că până în prezent nu am făcut investiții, deocamdată am avut o procedură și am scos o parte din echipamente. Din cele 7 echipamente scoase, la 4 nu s-au depus oferte iar la 3 s-au încheiat contracte: stabilizator cu abur, monitor funcții vitale și microscop pentru laborator. La cele 3 pentru care s-

au încheiat contracte am făcut o economie de 25914 lei, bani pe care îi vom redistribui la achiziționarea celorlalte echipamente.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 100/24.07.2019 se aprobă modificarea Regulamentului de Organizare și Funcționare al Spitalului Municipal „Prof. Dr. Irinel Popescu“ Băilești conform notei anexate.

În ceea ce privește Proiectul de hotărâre nr. 98/24.07.2019 se aprobă modificarea statului de funcții al Spitalului Municipal „Prof. Dr. Irinel Popescu“ Băilești conform anexei alăturate începând din data de 01.07.2019.

Cu privire la Proiectul de hotărâre nr. 103/29.07.2019 se aprobă statul de funcții al Casei de Cultură „Amza Pellea“ Băilești conform anexei alăturate. Dl Boța precizează că s-a scos postul la concurs dar în statul de funcții figurează ocupat. Dl Gliga întrebă dacă nu trebuia vacanta postul.

Dl Primar răspunde a spus că tocmai astă facem acum, aprobăm statul de funcții cu postul vacant. Nemaifiind discuții se supune la vot: 13 voturi „pentru“, 2 abstineri dă Duineană Claudiu și dna Bălan Vera Victoria.

Referitor la Proiectul de hotărâre nr. 99/24.07.2019 se aprobă modificarea domeniului public al Municipiului Băilești cu bunurile ce aparțin domeniului public conform anexei alăturate.

Marian MILOVAN

La Adormirea Maicii Domnului

„Întru naștere, fecioria ai păzit, întru adormire, lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare“

cine va fi în stare să istorisească? Aceste lucruri întrec orice minte și orice cuvânt.

Totuși, fiindcă o datorie sfintă ne obligă să vă învățăm lucrurile lui Dumnezeu, vă vom arăta învățătura Bisericii noastre despre adormirea Preacuratei Maicii a Domnului, ca să aflați în această învățătură un izvor viu de mângâiere și nădejde întăritoare.

Pe cruce răstignit fiind, înainte de a-și încredința sufletul Părintelui Său, Domnul Iisus a încredințat-o pe Maica Sa iubită ucenicului și Apostolului Ioan. Acela a luat-o în grija sa, în casa sa, înconjurând-o de toată dragostea ce se cuvenea acelei care L-a purtat la sănul ei și pe brațele ei pe Fiul lui Dumnezeu.

Fâclie putătoare de lumină a fost Născătoarea în mijlocul Apostolilor și a primilor creștini din Ierusalim. Scriptura ne arată că Maria, mama lui Iisus, se afla cu unechinii la rugăciune și la frângerea pâinii, se afla prezentă la minunea Pogorârii Duhului Sfânt.

După Cincizecime, Scriptura nu ne

mai amintește nimic despre viața Preacuratei.

Dar, din tradiție, știm că Maica Domnului a fost lumina și inima tinerei comunități crestine. Alături de ea se adunau toți credinciosii, cărora le istorisea despre Fiul ei, despre copilăria Lui, despre locurile pe unde a petrecut Iisus. Dragostea cea mare pe care o purta Fiului ei, gândul la El și dorul după El o ardeau ca un foc mistitor.

Când s-au împlinit zilele ce le-a avut de trăit pe pământ, Fecioara Maria a murit. Ea a murit fiind tot ce-si trage originea din pământ, în pământ trebuie să se întoarcă. Maria a murit la fel ca totii oamenii, supunându-se legii generale a omenirii lui Adam. Dar moartea Miresei Duhului Sfânt n-a fost amară și dureroasă ca a celorlalți oameni, ci a fost o „adormire” usoară, un somn dulce, o trecere lină spre starea nestricării. Fără dureri i-a fost nașterea, fără dureri și adormirea.

Atunci, spre Sionul din Ierusalim, spre foisorul unde s-a culcat spre veșnică

odihnă trupul fecioresc, cuibul vulturului ceresc, au fost aduși ca de un nor de lumină Apostolii cei răspândiți în toate părțile lumii, spre a o jeli și preamări.

Dar Apostolul Toma nu a fost prezent la înmormântarea Născătoarei. A ajuns în Ierusalim abia la treia zi, când Apostolii, cu lacrimi, încă mai jelua pierderea de neînlocuit. Dorind să mai vadă o dată fata Preacuratei, Sfântul Apostol Toma să a rugat de ucenici să deschidă mormântul. Mormântul s-a deschis, dar trupul Preafintei n-a mai fost aflat în sânul pământului. Doar un parfum ceresc se ridică din locul unde fusese pus. Ce se întâmplase? Dumnezeu a facut o minune: înainte de obșteasca înviere a ridicat la cer trupul Fecioarei.

„Cel ce a primit sa ia o parte din carnea Mariei ca să-si formeze un trup omenesc, n-a putut să lase acel lăcas prădă putreziciunii“ – Zice Fericițul Augustin. „Dacă Dumnezeu a voit să păstreze nu numai trupurile, ci și hainele celor trei tineri din cupitorul de foc, cum

s-ar putea crede că a avut mai puțină grija de trupul Maicii Sale? Ce? Daniil a fost crutat de dintii leilor, iar Maica lui Dumnezeu să fie lăsată dintilor morții... Numai gândul acesta mă face să mă îngrozesc“.

Să salte astăzi tot trupul și toate sufletele binecredincioase să se veselăască! Deoarece, dacă Preacurata Fecioară să a preamărit în ceruri, astă înseamnă un mare câstig, o nemărginită nădejde pentru noi. Maica Domnului este și Maica noastră, a fraților lui Iisus. Să dăca ea a ajuns pe o treaptă de asa mărire, acea stare de slavă și putere o face un izvor de milă pentru cei ce cheamă cu credință numele său.

Să ne sfintim în ziua ducerii de pe pământ a Maicii Cuvântului, curățindu-ne mintile, inimile, trupurile și sufletele. Numai cei curați pot aduce laudă celei preacurate. Numai cei smeriți se pot înredinții de priveliștea raiului în care sălăsluiește Fecioara.

Dacă ea este împăreteașă în cer, să fie și Doamna inimilor noastre, cu credința ei neclintă, cu dragostea de Dumnezeu, cu răbdarea ei, cu desăvârsirea ei supunere sub voia Celui Preaînalt.

Să ne întărim nădejdile! Să alergăm sub acoperământul Maicii Preciste, noi păcătoși și smeriți! S-o chemăm în vreme de necaz! O scură rugăciune spusă cu evlavie e primită de Născătoarea de Dumnezeu ca un preacump dar.

O Maică Prealăudată, care ai născut pe Dumnezeu – Cuvântul și ai ajuns mai cinstită decât heruvimii și mai preamărită deată serafimii, primește aceste laude de acum și ne izbăvește de tot răul, ca să strigăm tie:

Bucură-te, locul lui Dumnezeu;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel nedintă;
Bucură-te, adâncul mielelor;
Bucură-te, Maică, pururea fecioară!
Preot paroh, Dorin PALEA
Clujenii Noi, Dolj

NADEJDA STIRBEY

(soția prințului)

În drumul spre modernizare unitățile administrative (sate, orașe, municipii) au fost obligate să întocmească o listă desfășurată asupra fiecăreia din aceste unități social-umane, mai cu seamă după ce ele au căpătat una din aceste forme de organizare. Pentru Băilești au început să apară nume pentru străzi încă de la 1921. Surprinzător, aceste unități administrative au fost înregistrate cu străzi și numere de case care, au fost introduse în Nomenclatorul Stradal.

La început străzile au primit nume legate de numele personalităților cunoscute, în general, sau local. Dacă vom urmări numele străzilor din anume perioade istorice, vom constata că au fost atribuite și nume sub influența politică a timpului. Așa, spre exemplu, în cartierul

Nomenclatorul Stradal

gării, care a fost înființat după împrietenirea de după Al Doilea Război Mondial, anumite străzi au primit nume Maxim Gorky, A. Iordanov, care ulterior au fost corectate.

Pentru orașul Băilești, avem de curând surpriza să aflăm că fosta stradă Fundătura Victoriei se numește recent strada Prințul Barbu Alexandru Stirbey. Spre surpriza tuturor, numele este mai puțin cunoscut deoarece Barbu A. Stirbey a avut posesie de pământuri pe latura dinspre vest a localității. La distanță de 6 km, unde s-a constituit prin roire satul Nădejdea, după numele soției prințelui, dar fiindcă era nume boieresc, primăria Băilești a decis să se numească Balasan, după numele părăului care se scurge prin apropiere. Probabil că va fi timpul, dacă este posibil, să se revină la vechea denumire. Si tot în cazul acesta se mai simte nevoie ca, o oarecare stradă să se numească I. T. Culescu, pentru că acesta este cel care a determinat construirea hotelului "Culescu" la 1920 și care, ca urmare, a putut deveni urbea Băilești. Mergând pe firul acestei idei, socomit că

personalități culturale și politice precum Florea Stănculescu, Ion Florescu au trecut demult în zona utiării.

De ce insistăm atât de surprinși de apariția unei străzi ce-i poartă numele lui Barbu A. Stirbey? Cine a fost Barbu A. Stirbey? Omul de la a cărei dispariție au trecut 73 de ani. S-a născut la 4 noiembrie 1872 la Buftea și după bunica sa, Elisabeta, cobora din neamul Brâncovenilor. A deprins gustul pentru învățătură în familie, iar copilaria și-a petrecut-o la Buftea, străbătută de părăul Colentina, fiind în permanență în contact cu imensitatea și frumusetile naturii, cu obiceiurile și tradițiile sătenilor, dar și cu viața lucrătorilor din fabrica de conserve ridicată în parc din apropierea palatului Familiei Stirbey. A făcut liceul la Paris și tot în Paris a absolvit Facultatea de Științe politice. După aceasta a venit în țară pentru a satisface serviciul militar. După o scurtă apariție în viața politică cu demnitatea de deputat al Craiovei, prințul Stirbey s-a dedicat în întregime agriculturii căreia voia să-i dea, în țara sa, o altă înfățișare mai cu seamă că prin moștenire dețineau mai multe moșii în țară și în special după ce în decembrie 1917 murea fratele său Iorgu Gheorghe Stirbei, pe care la ceasul morții îl rugase să îngrijească și de moșia Băilești, unde stăpâneau o întindere de 8,96 mii ha.

Întreaga carieră s-a bazat pe parti-

ciparea activă la marile evenimente ale timpului. A fost susținător puternic al luptei de eliberare națională, mare iubitor al țărănimii și mare cunoșător al politicii românești private în context general.

Sotia sa, Nadejda (sau Nadeja) era o fire sensibilă înclinață spre visare, poezie și pictură. Cele dintâi povesti și versuri ale ei sunt publicate în volumul "Raze de soare" redactate și tipărite în Germania. Să nu credem că a avut afinități pentru Germania, ci dimpotrivă, în cel de Al Doilea Război Mondial a militat activ pentru dezlipirea de Germania.

Între 1927 și 1930, după moartea regelui Ferdinand I, s-a format o regență în jurul regelui Mihai I, în vîrstă de 6 ani, din care și el face parte. În 1931 Barbu A. Stirbey a fost nevoie să plece în exil în Franța, de unde a revenit peste 10 ani.

La 1 martie 1945 s-a propus un guvern condus de Barbu A. Stirbey, cu care rusii nu au fost de acord și asa a părut guvernul Dr. Petru Groza. La 20 martie 1946, B. A. Stirbey a fost invitat la Ambasada Sovietică. El a refuzat

Prințul BARBU ALEXANDRU STIRBEY

(n. 1872 - m. 1946)

initial, dar a revenit răspunzând la invitație numai că în timpul discuției s-a declansat o stare de rău. În ziua următoare a fost internat la Spitalul Colentina, dar în scurt timp la 24 martie a murit și a fost înmormântat la cimitirul familiei alături de străbunii lui. Să îsa s-a stins familia Barbu D. Stirbey. Prezența în paginile ziarului a păținelor informații despre Barbu A. Stirbey ne face să gândim că n-ar strica să putem face și noi o vizită pe urmele Stirbeilor ca să aflăm mai multe stiri despre familia Stirbey, căci bunicul său Barbu Dimitrie Stirbey, născut tot la Craiova în 1799 și decedat la Nissa în 1869, iar Băileștiul a fost stăpânit în continuarea familiei Bibescu începând din 1883 până în 1945.

Prof. Nicolae MIU

multumesc cadrelor didactice pentru sprijinul acordat, mulțumesc părinților pentru efortul făcut pentru a fi alături de acești copii minunați.

La finalul acestui articol aş dori să vă informez că la acest turneu de la Brașov, echipa de handbal a fost încurajată din tribune de cele două handbaliste care își desfășoară activitatea sportivă la echipa de handbal feminin Corona Brașov, Anișoara Durac-Marcu și Giorghiana-Andreea Ciuculete-Coadălată.

Clasamentul la finalul competiției a arătat astfel: 1. CSM București; 2. CSU Suceava; 3. LPS Vaslui; 4. AHC Baia Mare; 5. ACS Transilvania Brașov; 6. CSM Progresul Băilești.

Înainte de premieră s-a alcătuit echipă ideală a turneului, primii cei mai buni 7 jucători. Sportivul Ristea Denis-Gabriel, elev al Scolii Gimnaziale nr. 5 Băilești, a fost declarant inter stânga al turneului și convocat la tabăra de pregătire de la Plopeni-Prahova. Pe întregul an competitional cei mai buni marcatori au fost: 1. Colan Darius-Gabriel - 107 goluri marcate; 2. Riste Denis-Gabriel - 102 goluri; 3. Motățianu Robert-Alexandru - 95 goluri;

Prezentăm în final componenta echipei de handbal masculin juniori IV, CSM "Progresul" Băilești: Pădureanu Mihai-Eduard (portar); Vălu Ionuț-Auras (inter stânga); Colan Darius-Gabriel (centru); Ristea Denis-Gabriel (inter stânga); Motățianu Robert-Alexandru (inter dreapta); Mitrache Adrian-Răzvan-Ionuț (extremă stânga); Ciociană Ilie-Bogdan-Ionuț (pivot); Brichisală Andrei-Milan (pivot); Vădeanu Mihnea-Gabriel (pivot); Marcu Andrei-Cristian (extremă stânga); Aliniță Alexandru-Stefan-Gabriel (extremă dreapta); Troanță Darius-Emanuel-Gabriel (extremă dreapta); Pirlagea Eduard-Gabriel (centru); Toca Gheorghe Ionuț (portar).

Antrenor Ioana LUPU

Handbal masculin băileștean

Turneul odată încheiat, mă aduce în situația de a felicită acesti jucători, dar în același timp de a mulțumi pentru tot efortul depus pe toată perioada de pregătire cât și pe cea a competițiilor, dar mai mult pentru rezultatele obținute în meciurile de calificare. Un merit deosebit îl au atât părinții acestor copii cât și cadrele didactice care au înțeles importanța sportului în viața copiilor. Un sincer BRAVO pentru acești ambasadori ai handbalului băileștean.

Așa cum spuneam la începutul articolului, CSM "Progresul" Băilești a înscris în competiție cea de a doua echipă de handbal masculin, Juniori IV, sportivii născuți în anii 2006-2007-2008-2009. Competiția a început cu înscrierea în Campionatul Județean de Handbal. Echipile înscrise în acest campionat au fost: CSM "Progresul" Băilești; CS Traian Craiova; Enjoy Sport Craiova; CSS Craiova; CS Olimpia Leu. Competiția s-a desfășurat în Sala Sporturilor "Ion Constantinescu" Craiova, în data de 24 martie 2019. Rezultatele jocurilor susținute au fost: CSM Băilești - CS Olimpia Leu 34-20; CSM Băilești - CS Traian 24-17; CSM Băilești - Enjoy Craiova 13-5; CSM Băilești - CSS Craiova 34-9. În urma disputării tuturor jocurilor, clasamentul a fost următorul:

1. CSM "Progresul" Băilești;
2. CS Traian Craiova;
3. Enjoy Sport Craiova;
4. Olimpia Leu;
5. CSS Craiova.

Pentru etapa de zonă s-au calificat: CSM "Progresul" Băilești; CS Traian Craiova; CSS Craiova.

Echipa noastră s-a mobilizat exemplar obținând rezultate extraordinare ce

destinația turneului ce s-a desfășurat la Tg Jiu în perioada 18-19 mai 2019.

Componenta grupelor: Grupa A: DSCL Caracal; Sc. Gen. 7 Timisoara; CS Traian Craiova; ACS "Freedom" Giroc Chisoda; Grupa B: CSM Scolar Resita; LPS Tg Jiu; CS Unirea Sînnicolau Mare; CSM Progresul Băilești. Rezultatele acestui turneu semifinal au fost: CSM Scolar Resita - CSM Băilești 13-30; CSM Băilești - CS Unirea Sînnicolau Mare 30-20; CSM Băilești - LPS Tg Jiu 37-25; CSM Băilești - DSCL Caracal 31-19.

În urma celor patru victorii obținute, dar și al locului I de la turneul semifinal, echipa noastră s-a calificat la turneul final, turneu cu cele mai bune 16 echipă din țară. Acest turneu final s-a desfășurat în perioada 13-16 iunie 2019 la Brașov. Echipa băileșteană a fost repartizată în Grupa C, având următoarea componentă: AHC Dobrogea Sud; CSS Alexandria; CSM Progresul Băilești; AHC Minaur Baia Mare. După ieșirea din grupe, următoarele jocuri s-au desfășurat în funcție de rezultate.

Echipa noastră s-a mobilizat exemplar obținând rezultate extraordinare ce le-au permis să meargă mai departe de grupă. CSM Băilești - CSS Alexandria 28-8; AHC Minaur Baia Mare - CSM Băilești 24-20; CSM Băilești - HC Dobrogea Sud 25-21; CSM Băilești - ACS Transilvania Brașov 23-19; CSM București - CSM Băilești 21-20; CSM Băilești - ACS Sporting Ghimbav 26-11; ACS Transilvania Brașov - CSM Băilești 24-16. În urma acestor rezultate obținute la turneul final, echipa noastră s-a clasat pe locul VI din 16 echipă prezente. Multumesc copiilor pentru efortul depus pe între parcursul anului calendaristic sportiv,

Zilele Băileştiului, ediţia a XIX-a 22-25 august 2019

PROGRAMUL manifestărilor

Joi 22 august 2019

- Ora 19:00** Deschiderea oficială a manifestărilor. Spectacol de teatru cu trupa "Masca" a Casei de Cultură "Amza Pellea" Băileşti.
Locație: Casa de Cultură.
- Ora 20:00** Muzică de promenadă cu Fanfara din Craiova.
Locație: Parcul public, foișor.
- Ora 21:00** Proiecție film în aer liber.
Locație: Piața Civică.

Vineri 23 august 2019

- Ora 9:00** Cupa Municipiului Băileşti la fotbal.
Locație: Terenul de sport al Liceului Teoretic "Mihai Viteazul".
- Ora 10:30** Concurs de desene pe asfalt pentru copii.
Locație: Str. Printul Barbu Știrbey.
- Ora 18:30** Parada portului popular.
Locație: Piața Civică.
- Ora 19:00** Spectacol folcloric susținut de artiști amatori.
Locație: Piața civică.

Sâmbătă 25 august 2019

- Ora 9:00** Cupa Municipiului Băileşti la handbal.
Locație: Sala Sporturilor Ada Nechita".
- Ora 10:00** Deschiderea programului artistic pentru copii (promovarea valorilor băileștene).
Locație: Piața civică.
- Ora 10:30** Spectacol de teatru pentru copii.
Locație: Parcul public.
- Ora 19:00** Spectacol de muzică ușoară susținut de: trupa Vox Band, Eduard Sanada, Liviu Teodorescu.
Concurs cu publicul.
Locație: Piața civică.

Duminică 25 august 2019

- Ora 9:00** Cros.
- Ora 11:30** Casa memorială "Amza Pellea" — slujbă de pomenire, discursuri ale oficialităților și invitaților, vizitarea casei, înmânarea unor diplome și distincții personalităților și cetățenilor de onoare.
Locație: Casa memorială "Amza Pellea", str. Eremia Grigorescu, nr. 58.
- Ora 19:00** Spectacol de muzică și dansuri populare susținut de Ansamblul artistic profesionist "Doina Gorjului". Soliști: Constantin Enceanu (ora 19:00), Ilie Caraș, Constantin și Cosmin Gaciu, Claudia Torop, Victoria Lăcătușu, Georgiana Bârsac, Ion Drăgan, Marian Medregoniu, Reli Sanda.
Extragerile la tombola cu premii.
Locație: Piața civică.
- Ora 22:00** Închiderea manifestărilor, foc de artificii.
Locație: Piața civică.

S-a născut în orașul Târgu-Jiu, județul Gorj, la data de 01.02.1988, iar după câteva luni de viață, mai exact două luni s-a mutat împreună cu familia în municipiul Băilești, pe strada Ana Ipătescu, nr.53, orașul natal al tatălui său, Marian Gabroveanu. Și-a petrecut primii ani din viață la grădinița numărul 5, actual numărul 6 de pe strada Victoriei de lângă polyclinică. Fiind foarte dezvoltat pentru vîrstă lui, părinții au decis să-l ducă la școală de la șase ani. Clasa I a iacut-o la școala generală numărul 5, actual nr. 6. După numai un an, la vîrstă de șapte ani, Alexandru a trebuit să se mute din nou în orașul Târgu-Jiu, deoarece tatăl sau era sportiv de performanță, luptător de greco-romane, cu multe medalii naționale și internaționale câștigate. A trebuit să vină să lupte pentru clubul Muncitoresc "Cimentul" din Târgu Jiu.

Mai târziu în clasa a-V-a Alexandru s-a dus la fotbal, ca orice copil de vîrstă lui, care visa să ajungă un mare fotbalist, numai că, așa cum spune o vorbă românească „așchia nu sare departe de trunchi”, la vîrstă de 14 ani, a început să practice luptele, avându-1 ca model pe tatăl sau. După câteva luni de zile primul meci de lupte greco-romane îl face pe Alexandru să se întoarcă în municipiul Băilești, unde a petrecut primii șapte ani din viață și cei mai importanți pentru educația unui om, cum au demonstrat oamenii de știință. Aici el îl întâlneste pe campion național la lupte greco-romane, de la acea dată.

Prezentare

Alexandru GABROVEANU – boxer profesionist –

Dar, ambiția, dăruirea și moștenirea genetică, l-au făcut pe Alexandru să învingă în acest meci, cu scorul de 8-7, chiar dacă pleca cu sansa a doua. A fost meciul care l-a făcut să se îndrepte spre marea performanță, și totul a plecat din Băilești. El a continuat să vină în vacanțele de vară în Băilești la bunicii lui, jucându-se și simțindu-se liber alături de prietenii de pe strada Ana Ipătescu.

În anul 2014 Alexandru Gabroveanu, după mulți ani de antrenamente și meciuri care nu au făcut să se gândească niciodată să renunțe, el devine Campion Național, la categoria Supergrea în Kikboxing, București, România. Aceasta fiind prima performanță notabilă pentru cariera lui.

După acest titlu cucerit în România, Alexandru Gabroveanu pleacă în Germania, să se pregătească pentru a se putea lupta cu sportivi de înaltă performanță. Aici, el având posibilitatea de a se pregăti la un nivel ridicat de performanță. În Germania, un antrenor pe nume Jürgen Lutz, văzându-l pe Alexandru Gabroveanu la antrenamente, îi propune să facă pasul către Boxul Profesionist.

Lecturile unui pensionar

Vasile Sturza

“Basarabia și destinul ei secret”

(Editura “Litera”, București, 2015)

Așadar, decizia Sfatului Tării din 27 noiembrie 1918 priveste deja afacerile interne ale României, al cărei parlament de la București a preluat atribuțiile celor basarabeani, și din care au făcut parte, proporțional, numerosi reprezentanți ai provinciei. Să niciunul dintre aceștia, niciodată, nu a sustinut întoarcerea provinciei la Rusia! Mai mult, Republica Moldovenească Basarabeană fusese recunoscută atât de guvernul unional de la Moscova cât și de cel al Ucrainei; așadar, într-totul legitim, parlamentul ei putea decide asupra viitorului țării, respectiv unirea cu România.

Referitor la ideea sedițioasă a plebiscitului, partea română a considerat că acceptarea acestuia ar echivala cu umbra unei îndoieri asupra legitimității drepturilor României asupra ținuturilor dintre Prut și Nistru. (Personal, asa cum și sovieticii au demonstrat mai mereu cum să falsifice orice tip de scrutin...)

Din păcate, evoluțiile politico-militare de după 1930 au produs apropierea conjuncturală dintre Germania și URSS, cu intenții vădite-deși formal secrete-de a împărți estul Europei. Era vorba de o ”căsătorie din interes”- tratatul de neagresiune și protoalele secrete de care am amintit deja.

Totuși, ambii dictatori urmăreau încărcarea acestor înțelegeri militare și diplomatice. Hitler consemnează că ”după moartea lui Stalin – căci el este un om grav bolnav(?) – vom strivi Uniunea Sovietică și atunci se vor ivi zorii domniei germane peste întreg globul pamintesc.” Pe de altă parte, Führerul își dă seama că Moscova începe să concentreze trupe spre Vest, la granita cu România și sfidează înțelegerile încheiate, urmărind instaurarea influenței sovietice în Balcani.

Urmează evenimentele militare cunoscute, cu ocuparea/anexarea Austriei, Norvegiei, Danemarcei, Belgiei, Olandei pe de o parte; Polonia este împărțită ”frătește” între cei doi agresori, totul pe fondul pasivității lașe și condamnabile a Angliei și Franței. Să, pe acest fond, decurge nevoie firească a României de-a-si proclama neutralitatea, desă în secret

a ajutat Polonia, cel mai loial și devotat aliat, preluând emigrantii polonezi în tranzit și rezerva de aur poloneză (cca 70.000 de Kg) până în portul Constanța. Aflând acest lucru, rușii închid granita polono-română, restul ofiterilor polonezi fiind împușcați la Katyn, lângă Smolensk, din ordinul lui L.P. Beria (peste 25.000 de ofiteri și soldați!).

Cei doi invadatori se întâlnesc, sărbătoresc, se felicită reciproc și pun la punct ultimele detaliu pentru împărțirea Europei, dar, în secret, fiecare urmărește înfrângerea ulterioară a partenerului.

Între timp, observând nepăsarea (sau neputința) tradiționalilor ei aliați occidentali, România încearcă apropierea de Germania, pe care o tentăază petrolierul românesc. Numai că, ocupat cu războiul-folger din Vest (între timp capătă și Franța!), Hitler assistă impasibil la ultimatumul dat de Stalin-Molotov României, care cer nemților acordul lor tacit. Cinic și oportunist, interesat doar de protejarea câmpurilor petrolifere românești și de siguranța etnicilor germani din Basarabia, Führerul recomandă Bucureștiului să nu se împotrivescă cerințelor imperioase ale rusilor. Totuși, Germania solicită acestora restituirea către români a rezervei de aur; Molotov respinge sec apelul pe motiv că ”România a exploatat destul de mult Basarabia”!

Invazia este iminentă și, în lăcomia lor, sovieticii preiau și nordul Bucovinei (ca și câteva insule de pe Dunăre), care nu aparținuseră niciodată Imperiului Tarist. În plus, își justifică acțiunea ca un gest vindicativ: ”Rana este cauzată de România, care s-a folosit de slăbiciunile și de nenorocirile Rusiei spre a-i smulge un ținut. Nu putem uita aceasta, după cum nu putem uită că români s-au aliat cu polonezii contra noastră.” Așa că, din teritoriile ocupate de sovietici s-a constituit RSS Moldovenească, în vreme ce sudul provinciei (Ismail, Cahul etc.) au intrat în componenta Ucrainei. Mai mult, termenul tarist ”Basarabia” a fost interzis, înlocuit cu sintagma ”națiunea moldovenească”. Iar armata și autoritățile române în

retragere sunt alungate, agresate și umilite de provocatorii fideli bolseviciilor. (Îmi amintesc și acum mărturisirile doamnei Eugenia Perijoc-Mirica, fostul contabil al școlii agricole, martor ocular la retragerea precipitată, haotică a românilor...)

Au urmat amputările Diktatului de la Viena – pierderea Ardealului de Nord și a Cadrilaterului – sub patronaj german. Cu un cinism revoltător, Ribbentrop afirmă: ”să păstrăm ambele părți (România și Ungaria) într-o stare de continuă tensiune, atâtându-le poftele, pentru a rezolva toate problemele în interesul Germaniei”, la care atasatul militar german plusă: ”Nu putem fi interesati de o Românie puternică”. Culmea, spre sfârșitul războiului, Stalin și-a schimbat intenția: el decide că Transilvania va trebui să revină României cu condiția ca aceasta să nu mai emite nicio pretensiune asupra Basarabiei!!!

Mai mult, încă în timpul ofensivei germano-române, în 1941, Stalin încheie cu Anthony Eden, ministrul englez de externe, un acord din care rezultă că, după război, România să intre din nou în sfera de influență a URSS. (De fapt, în 1939, în vreme ce Molotov negocia cu nemții, în altă încăpere a Kremlinului Vorosilov trata cu..., englezii, rușii stăpânind tactica jocului la două capete!!!) În fine, și americanii au combătut (doar atât!) creșterea arogenței și agresivității lui Stalin, inclusiv intenția comunizării Europei de Est și instaurarea comunismului în China, profitând de războiul Americano-japonez!

Nu vom mai comenta situația Basarabiei sub scurta guvernanță românească (începutul celui de al doilea război și retragerea trupelor româno-germane), dominată de războiul purtat acolo și dincolo de Nistru. Silită de împrejurări, însăși România de după Antonescu ajunge la cherul lui Stalin, Basarabia devine iarăși teritoriu sovietic și comunist ajung la putere. Sovieticii iau măsură că fară învingătoare: deportări masive ale basarabenilor români, cu deosebire cei care ”colaboraseră” cu autoritățile românești, în zone puștii ale Rusiei, eliminarea grafiei latine (îmi amintesc cu dezgust texte realizate cu

cuvinte românești dar cu litere rusești!), stergerea căt mai rapidă a urmelor scurtei guvernanță românești, valul nesfârșit de refugiați stabiliți în România (numerosi, unii au ajuns și în Băilești!). Au început execuțiile – nu numai basarabenii ci și ucrainenii, polonezii, letoni, germanii etc. Au pierit mii de oameni din cauza foamei; a început colectivizarea și al doilea val al deportărilor. Au fost interzise ziarurile și revistele românești ca și activitatea Mitropoliei Basarabiei; au fost aduși pentru rusificare cetățenii din alte republiki sovietice, inclusiv din cele asiatici. În fine, industria – aducătoare de bunăstare – a fost concentrată în Transnistria... ”

Tragedia Basarabiei ar fi putut, probabil, să fie evitată dacă marile puteri europene și SUA ar fi avut măcar un minimum de opozitie în această privință. Spre ilustrare, voi menționa doar comportamentul contradictoriu al Marii Britanii: inițial a ignorat propriile angajamente (iunie 1940) și a salutat și accepțat frontierele de după război. Winston Churchill, ascultând explicațiile sovieticiilor, ”a spus cu un zâmbet în colțul gurii: ”Poate că aveți dreptate””. În următor, în memorile sale, notează non-salant că i-ar fi propus lui Stalin: ”Haideți să aranjăm lucrurile în Balcani. Armata dvs. se află în România și Bulgaria. Noi avem acolo interesele noastre, misiunile și agentii nostri. Să nu ne certăm pe mărunțiuri. Dacă e să ne referim la Anglia și la Rusia, cum vi s-ar părea să rămânem cu 90% dominatii asupra României, noi cu 90% asupra Greciei, iar în Iugoslavia să avem 50 la 50?”

Pe celebra foaie de hârtie s-a adăugat 50-50 Ungaria și 75-25 Bulgaria (în

favoarea Rusiei). Să, în continuare, filosofic, Churchill spune: ”oare n-o să pară cam cinic faptul că noi am rezolvat aceste probleme vitale pentru milioane de oameni, oarecum spontan? Haideți să ardem hârtia asta... ”Nu, pastrăți-o dvs.” a spus conciliant Stalin... ”

Peste o jumătate de secol, la 24 decembrie 1989, parlamentul Rusiei a condamnat și anulat protocolul secret din 23 august 1939, care prevedea anexarea de către URSS a statelor baltice, Ucrainei de Est și a Belarusului, a unei părți din România. În sfârșit, în 2003, Iliescu și Putin au semnat un acord de prietenie și colaborare, care înseamnă practic absența oricărui diferend în chestiunea Basarabiei!

Totuși, Rusia actuală depune eforturi pentru întoarcerea Moldovei în spațiul ei de influență, republică fiind, tot din 2003(?), o colonie a Rusiei, cu o bază militară amplasată pe teritoriul său. Asadar, desă a recunoscut statalitatea Moldovei, Putin încalcă permanent suveranitatea și independența acesteia. Să, legată de acest ”detaliu”, de remarcat condiția ingrateă a Transnistriei, o enclavă rusească pe teritoriul Republicii Moldova, tocmai pentru ca Moscova să țină sub control guvernul de la Chișinău. De aici a izbucnit și războiul civil dintre moldoveni și autoritatea prorusă de la Tiraspol, ajutată cu trupe și armament de către guvernul moscovit.

În finalul voluminoasei lucrări, Vasile Sturza își exprimă speranța că nimenei nu poate despărții la nesfârșit un același popor care trăiește pe ambele maluri ale Prutului!...

Marian PIRNEA

► Dupa puțin timp, mai exact în același an 13.12.2014, primește prima ofertă de a se lupta în primul lui meci de box profesionist cu Milos Dovedan, din Serbia. Spre surprinderea tuturor, Alexandru își învinge adversarul prin K.O. încă din prima repriză. După alte două meciuri câștigate prin K.O. în Germania, Alexandru Gabroveanu îl întâlnește pe maestrul Valentin Silaghi, antrenor al lotului Olimpic German de Box, fost boxer de mare performanță și anume:

* Între anii 1978-1982 a fost între primii 10 boxeri ai lumii, în boxul olimpic

* Vicecampion European 1979, Köln-Germania.

* 1980 medaliat cu bronz la olimpiada din Moscova.

* 1981 medaliat cu bronz la Campionatul European din Tampere, Finlanda.

* De trei ori Centura de Aur câștigată

* Trei campionate naționale la seniori

* De două ori campion Național la juniori.

Foarte curând Valentin Silaghi devine antrenorul lui Alexandru Gabroveanu, unde îl pregătește și îl ”slefuiște” pentru a deveni un Boxer Profesionist care să se poată lupta pentru centuri. Relația dintre cei doi devine foarte apropiată, depășind granitele dintre antrenor și sportiv, ea devenind mai degrabă o relație de ”tată-flu”.

După zece meciuri câștigate, Alexandru Gabroveanu primește șansa de a boxa pentru Centura Continentală GBU, cu boxerul Gyorgy Kutasi din Ungaria, îl învinge pe acesta în repriza a-V-a, prin K.O.

După această victorie, maestrul Valentin Silaghi î-l prezintă lui Alexandru pe fostul gimnast de performanță Marius Tobă, care se alătură imediat în staff-ul de pregătire al acestuia. Performanțele lui Marius Tobă ca sportiv sunt următoarele:

* 1984 Vicecampion European, Rîaini, Italia, la inele juniori;

* 1986 Campion European la inele Karlsruhe, vicecampion la sol, bronz la bară;

* De 8 ori Campion Național al României;

* De 14 ori Campion Național al Germaniei;

* 1996 Vicecampion European, Danemarca;

* 1994 Campionatul European, bronz, Cehia, Praga, cu echipa;

* Finalist la Campionatele Europene, Mondiale și Olimpiade.

După o pregătire bine pusă la punct de către cei doi antrenori ai săi, Alexandru Gabroveanu boxează pentru Centura Intercontinentală GBU și învinge pe Ozcan Cetinkaya, din Turcia, în prima repriză prin K.O.

După această centură au mai urmat două meciuri, din

care Alexandru a ieșit învingător, tot prin K.O. Acesta a rămas neînvins în boxul profesionist cu un palmares de

13 victorii și nicio înfrângere, el având șanse mari pentru a se lupta pentru un titlu Mondial.

Balada nostalgiilor

De ce omul, orisicare,
A fost anume făcut,
În cuget și-n simțiri, oare,
Să se-ntoarcă în trecut ?!

Pentru că timpul nu poate
Fi schimbă din drumul lui
Si nimeni nu stie toate
Tainele destinului.

Revin în gând, în cuvinte,
Grav, patetic sau discret,
Imagini de dinainte,
Foarte multe, cu regret

Si, astfel, sunt regrete
Fapte și stări felurite
Si plăcut rememorate
Si motivat retrăite,

Dar si altele căzute
Chiar parțial în uitare,
Sunt peste un timp văzute,
Cumva, altfel, ca atare.

Amintirile plăcute,
În timp, idealizate
Sunt, iar cele neplăcute,
Încet minimalizate,

Sau, altfel spus, primele
Se mai și exagerează,
Iar altele-relele,
Timpul le mai... subțiază.

Memoria omenească
Un depozitar devine
Si-n viață, pământească
Diferit minte le ține.

Dacă unii le și scriu,
Depărându-le agale,
Pentru cei de mai târziu.
Ele se numesc anale,

Chiar dacă și autorii
Nu au cum, orice s-ar spune,
Să își lase cititorii
Lipsiți de afectiune,

Chiar dacă, obiectiv,
Se vrea oricare-n ce scrie,
Sigur și subiectiv
Reușește, doar, să fie,

Fiindcă, în scris, intervine,
Oricum, propria simtire;
Ce e rău și ce e bine
I se-amestecă în fire.

În lume se spune peste
Tot că, de melancolie,
Omul tot cam la fel este
Cuprins și de nostalgie

Si o-ntrebare firească
Se pune, la o adică,
Orice ființă omenească
E sau nu nostalgică?!

E, căci în caracter are,
Demult, în societate,
Pe oriunde, orisicare
O mare complexitate.

Omul, de n-ar fi nostalgic,
Ar fi un biet animal-
Doar instincte, fără psihic,
Erinamente banal.

Din trecut întunecat
A fost neamul omenesc
De nostalgi încercat
Pe tot globul pământesc,

Pentru că de nostalgie,
După adevar și bine
Totdeauna-n poezie,
Frumosul artistic vine

Au fost nostalgi sublime,
Legitime sau deșarte,
Ce si-au găsit loc-mulțime
Si în celelalte arte,

Nu doar în literatură
Ci și de rapsozi cântate,
Au luat forme în sculptură
Si în tablouri pictate.

Alte amintiri târzii
Au fost din vremuri apuse
Trecute în nostalgi
Si-n poeme, apoi, puse;

S-a regretat frenezia
Anilor de tinerete,
Repetat, în nostalgi
După ei, la bătrâne;

Sau, duioase amintiri
Trezite cu nostalgie
De trecutele iubiri,
Sunt izvor de poezie,

Sau iubiri ca și uitate
Au intrat în poezie,
Încă din antichitate
Nemuritoare să fie.

Cu nostalgie Ovidius
Le-a cântat în "Tristele"
Si-apoi la Roma, Horatius,
Mai altfel – iubirile.

Nostalgia vinului,
Dragoste si florile
Le-a cântat, la vremea lui
Si chinezul Li-Tai-Pe.

Când l-au gonit din Florența
Si-a lăsat în urmă scena,
Dante-a făcut penitență
Prințul străin, la Ravenna.

Cum putea să nu fi scris

Si în slăvi să n-o ridice

Si s-o ducă-n Paradis

Pe frumoasa lui Beatrice?!

Cum Villon, ajuns cărunt,
Într-o baladă, odată,
S-a întrebat "Unde sunt
Zăpezile de altădată?"

În nostalgice sonete
S-au cântat iubiri pierdute,
Cu dramatice regretate,
Pentru cele petrecute

Si au rămas, aşadar,
Sonete de la Petrarca,
De la Shakespeare și Ronsard
Si Calderon de la Barca.

Nostalgic al satului,
Esenin avea să-l cinstescă,
Fugind în lirica lui
De "Moskova cărciumărească"

Si de oaspetii de fier
Spre sănii cu caili-înspumați,
"Lanul de ovăz muiat în cer",
Sălcii bătrâne și mesteceni-frați.

Nostalgic Alecsandri
În "Steluta" a cântat
Iubirea Elenei Negri,
Vremelnic neconsolat.

Ca ultim mare romantic,
În poematica lui,
Emiliașcu-a fost nostalgi,
Grav, al absolutului

Si-al iubirilor avute,
Al codrilor desii cu lacuri,
Dar si-al gloriei trecute...
Strălucitoare de veacuri.

Nostalgic plecat din sat,
Departă, spre învățarea
De carte, a tot cântat
Goga dezrădăcinarea,

Regretând carul cu boi
Si casei ducându-i dorul
Si "Cantorul cimpoi"
Precum și lui "Lae Chiorul"...

Au inspirat nostalgi
"Balada" lui Porumbescu,
Precum, apoi, "Rapsodii"
Ale lui George Enescu

Si, la fel, cu dor de sat,
Bordei, colibe, tăranii
Grigorescu a pictat
Lupte, ostași și ciobani.

Sadoveanu-nostalgia
Si-a pus-o-necet în valoare
Când evoca gloria
Vremii lui Stefan cel Mare,

Apoi Topârceanu - strada
Gazdele, unde-a trăit,
Nostalgic a scris "Balada
Chiriașului grăbit".

În versuri nostalgice
Minulescu a cântat
Tinuturi exotice
Dintr-un univers bogat

Si "din cele patru vânturi
Si patru puncte cardinale"

Si cu matelotii pe gânduri

De pe mări orientale.

Nostalgia libertății
Trăita în puscărie,
Cu iluzia drăptății
A intrat în poezie;

Cahuleanu, Gyr și Crainic,
Fiindcă n-aveau cum să scrie
Dar, oricare, ca nostalgi,
Le-a pus în memorie,

Apoi, tot cu nostalgie,
Peste ani, în libertate,
Au fost puse pe hârtie
Si citite, curând, toate.

Au fost expulzați din țară,
Sau autoexilați,
Nostalgici, de parte-afără,
Urmăriți și defaimați ;

Mistuți de dor de-acasă,
De munți, dealuri și câmpie,
De tot ce-n urmă se lasă
Prin plecarea în pribegie.

Despărțiti de tot de țară,
Ani intesată de ruși,
La Paris au fost să moară,
Greu, Enescu și Brâncusi,

La fel – Ionesco, Cioran,
Iar lui Eliade scriș
I-a fost scris peste Ocean-
La Chicago-n Illinois.

Vintilă Horia-n scriș,
Cu inimitabil stil,
A dat lumii, la Paris
"Dieu e ne en exil"

Nostalgii, pe la popoare,
În vremuri care s-au dus,
N-au fost toate trecătoare,
În Răsărit și-n Apus.

Succesive generații,
Cu sfidarea timpului,
Le-au schimbat în adorații
Gloriei trecutului:

A Romei imperiale,
A Greciei democratice,
Dar și dictatoriale
Din timpul lui Mitridate,

Dar și căte altele,
Care după cum se știe
Au devenit multele,
Izvoare de nostalgie:

Precum Horatio Nelson,
Mort în luptă, cu onoare,
La francezi-Napoleon
Si la ruși Petru cel Mare.

Nostalgia libertății
De basarabeni pierduți,
A cinstei și demnității,
Cu o suferință mută.

Nostalgici bucovinenii
În Ucraina-ungărobați
Si, la rândul lor hertenii,
Din țara lor dizlocați.

Nostalgică România,
După ce-a dat rușilor,
Înăbușindu-si mânia,
Si Insula șerpilor.

Cum Karl Marx n-a scris în cărți,
Comunismul a murit,
La noi, ca si-n alte părți,
Ca utopic și falit.

După el mai sunt nostalgiici:
Români, unguri, polonezi,
Cehi, sloaci, exsovetici,
Nemți, bulgari și albanezi

Si frământă pe la noi,
De cățiva ani, nostalgia
Pe cei ce găndesc greoi,
Că ne paște anarhia,

Că vin și pleacă guverne,
De frecvență pot să se vadă,
Grave tulburări interne
Care scot lumea în stradă.

Nostalgii mereu se arată,
Dar se pot cu greu susține,
Dupa ce-a fost altădată
Si se căt era de bine,

Căci sunt firi nostalgiice,
Dupa-nvățământ politic,
Informări politice
Si... spirit autocritic,

După colectivizarea
Cu pumni și bâte fortăță
Si industrializarea
Prosteste exagerată,

După stat zilnic la coadă
Sau, încă din zori, la pândă,
Așteptând să afle-n stradă,
Cu răbdare "ce se dă".

Nostalgia din regrete
Este sinceră ea, oare,
Dacă stiu că pe "tichete"
Erau date fiecare,

Pentru bietul zilnic trai
Pâine, zahăr și făină,
Ulei de soia, mălai
Si, tot la fel, și benzina.

Si ar mai fi nostalgia
Încă de alte-poate-
Pe-atunci de economia
Si de electricitate,

Adică-ar mai fi de spus,
Că, respectând disciplina,
Seara, din ordin de Sus,
Li se lăua din ochi lumina.

La nostalgici le e dor
De vechi coloane sonore
Date la televizor
În program de două ore.

Îi apucă nostalgia
De slogană cu "poporul.
Ceausescu, România,
Patria și tricolorul",

De ovății și urale
Adresate celor doi,
De "discursuri magistrale",
"De polimeri și... Codoi".

Pe-atunci și televizorul
Răul a fost să-l ignore
Si să prostească poporul,
Făcându-l să î... adore...

Si cum veseli au jucat
Prizonierii nostalgiiei
Se prefac că au uitat,
În "Cântarea României",

Cum strigau prin adunări,
Asa zise populare,
Lăzinci sub amenințări,
Voit mobilizatoare.

Nostalgii inconstiente,
În decursul anilor
Au fost și sunt inerente
Si vor fi și-n viitor,

Fiindcă binele și rău
Se țin minte diferit,
Până când le-nghite hăul
Linștii fără sfârșit.

Sunt destule motivate,
La festa nomenclatură,
Cu funcții remunerate
Cu sume peste măsură.

Sunt nostalgiici parveniți,
Preținși din fosti muncitori
Apoi la F.F. scolii
Si numiți conducători,

Dar și ce mare păcat
De nostalgi vestejite,
La destui care-au uitat
De lipsurile trăite!!!

Ce păcat că ei găndesc
Greu și superficial,
Nostalgici că nu muncesc,
Iară și, în... acord global!!!

Valentin TURCU

LECȚIA DE ISTORIE - 9 august: Moartea împăratului Traian

La data de 9 august a anului 117 avea să moară împăratul Traian, unul dintre cei mai mari conducători ai Imperiului Roman. Cu numele latin de Marcus Ulpius Traianus, împăratul Traian s-a născut în anul 53 d.Hr. în orașul Italica, provinția Baetica, din Spania de astăzi. A urcat de Tânăr în ierarhia armatei romane, începând în cea mai periculoasă zonă a Imperiului Roman, pe fluviul Rin, lăudând parte la războaiele lui Domițian împotriva triburilor germanice.

Pentru felul cum și-a slujit țara, în anul 97 Traian a fost adoptat ca fiu și asociat la domnie de către împăratul Nerva, iar la moartea acestuia în anul 98, Traian va ocupa tronul Imperiului. Traian a fost unul din cei mai mari împărați romani, în timpul guvernării sale Imperiul Roman atingând maxima sa

înțindere, după ce în Europa, Traian a ajuns cu granita la Rin și Dunăre, în Asia a cucerit Armenia, Mesopotamia, nord-vestul Arabiei și peninsula Sinai și a stăpânit de asemenea toată partea de nord a Africii. Însă cea mai importantă cucerire a lui Traian a fost Dacia, pentru că începând de la începutul domniei și-a pus în gând să o cucerească. Prima campanie a împăratului Traian împotriva Daciei a debutat în primăvara anului 101 d.Hr. când după ce părăsește Roma, Traian se întreprătește spre Moesia Superior și traversează Dunărea pe podul de vase de la Dierna (Orșova de astăzi) pătrunzând în Dacia prin Banat în fruntea unei armate formată din 13 legiuni.

In vara anului 101 va avea loc bătălia de la Tapae dintre dacii și romani, unde regele Decebal încearcă să opreasca

înaintarea romană spre capitala Daciei. Bătălia dintre dacii și romani se încheie însă nedecis, ceea ce face ca iarna dintr-un anii 101 și 102 d.Hr. dacii să traverseze Dunărea înghețată și să atace castrele romane de la sud de fluviu. În primăvara acelui an însă, regele dac Decebal este înfrânt de către Traian la sud de Dunăre și la Adamclisi în Dobrogea, fiind nevoie să încheie pacea cu romani. Cel de-al doilea război dacico-roman va avea loc între anii 105 și 106, după ce Decebal a încălcătat tratatul de pace încheiat cu Traian în primul război dacico-roman. Spre deosebire de primul conflict, în cel de-al doilea război au avut loc și mai multe lupte, lupte care au provocat pierderi însemnante ambelor părți. În cele din urmă, Traian a triumfat și a ocupat Dacia, iar în cinstea acestei victorii,

serbarele de la Roma au ținut timp de 123 de zile. Tot în cinstea acestei mari victorii, Traian a dat ordin să se ridică un monument numit "Columna lui Traian", monument inaugurat în anul 113, care să amintească de izbânda sa împotriva dacilor. Traian a extins apoi și mai mult granițele Imperiului Roman, anexând la acesta numeroase zone ale lumii, ajungând ca la sfârșitul anului 114 să cucerească regatul partilor, vechi rival al Romei din Orient și să occupe toată Mesopotamia de nord, Asiria și Babilon

Perpetua problemă evreiască (III)

În numărul trecut am abordat problema evreiască în România interbelică, cu persecuțiile etniei, din partea extemei drepte, câte au fost și cu susținerea afirmației că românii și statul, fie și în timpul dictaturii antonesciene s-au comportat incomparabil, ca umanitarism, față de Germania nazistă, Italia fascistă și Ungaria horthystă. În lagărul de la Vapniarka, din Transnistria, au fost internați numai evrei considerați periculoși, avându-se în vedere atrocitățile comise de căzări la evacuarea Basarabiei și Bucovinei de Nord, în vara lui 1940, în urma ultimatumului sovietic, asupra populației românesti, în refugiu și a unor militari români, în retragere, ca efect al protocolului secret al Pactului Molotov-Ribbentrop, din august 1928, dar și pe cei dovezi că au participat la aruncarea în aer a Comandamentului armatei române de la Odessa. La Vapniarka au mai fost internați și tinerii căldărari nomazi recunoscuți pentru fărădelegile comise prin satele românești. Regimul nu a suspendat activitatea instituțiilor de cultură și învățământ ale comunităților evreiești și a anulat ordinul prin care evrei erau obligați de către Garda de Fier să poarte la vedere Steaua galbenă a lui David.

În timpul războiului mulți evrei au fost ajutați să emigreze în Palestina, în perspectiva fondării, doar peste cățiva ani a statului Israel. Se cuvine menționat faptul că vasul "Struma" care transporta evrei din România, către orientul apropiat a fost scufundat de către un submarin... sovietic!!!

Emigrarea evreilor către nouă stat Israel a continuat, mai ales, după război, din toate țările devenite satelite ale Uniunii Sovietice – însuși fondatorul statului Israel, David Uen-Gurion, iar, ceva mai târziu, șeful guvernului israelian-Golda Meir veneau din U.R.S.S. De ce?! Pentru că evreii sovietici au suferit persecuții în anii '30, când, pe lângă cei din primul eșalon al conducerii de partid și de stat, au fost lichidați și foarte mulți din esaloanele inferioare printre care evreul româno-bulgar Hristo Racovski, fost ambasador sovietic în Anglia și președinte al Sovitului suprem al Ucrainei, Karl Radek – evreu polonez (Carol Sobelsohn) și cel maghiar, din România, de la Cehul Silvaniei/Bela Kun (Cohen), Kominternist întemeietorul Re publicii Sovietice a Sfaturilor din Ungaria din 1919 și al Armatei Roșii Maghiare, împușcat ca... troțkist. După război a urmat persecuția "halatelor albe" medicii evrei acuzați de moartea lui A.A. Jdanov – șeful propagandei P.C.U.S. și, o vreme cusrul cu Stalin (Svetlana fiica lui Stalin a avut ca al doilea soț pe Iuri Jdanov, de care s-a despărțit ca și de primul, un regizor de film, evreu).

Holocaustul a fost printre cele mai ororii ale istoriei, dacă se au în vedere numai cei gazata la Auschwitz – și cei morți în răscoala ghetoului din Varșovia și a legitimat ascensiunea unui număr în semnat de evrei, pe scară socială, în țările în care armata sovietică a staționat după război, țările în care socialismul a fost impus sub protecția tancurilor.

În România au acces în funcții de mare însemnatate comunistă evrei refugiați în timpul războiului în U.R.S.S. dar și unii rămași în țară, detinuți în lagăre și închisori. De la Moscova a venit Ana Pauker, cu unii care au prins posturi, însă, în afara actelor de decizie, precum Valter Roman (Ernest Neulender) – șeful catedrei de Socialism științific, la Institutul Politehnic București, Leon Tismeneș-Tismăneanu – șeful catedrei de Socialism la Universitatea București, Leonte Răduțu (Leon Eugenstein) șef al propagandei de partid, spre deosebire de cei veniți din lagăre cu Gheorghiu-Dej – Teohari Georgescu (Buhar Teșcovici) – ministru de interne, Iosif Kisinevski (Roitman) și Lothar Rădăceanu (Wurtzel) – secretari ai CC al P.M.R.

Au ocupat posturi în guvern Mihai Florescu (Iacob Iancu), Alexandru Bârlădeanu (Schwatsman), Gh. Gaston-Marin (Grossman), în Securitate – Al. Nicolski (Grumberg), în diplomație – Siviu Brucan (Saul Brukner), în Justiție – Alexandra Sidorovici acuzator în precesele politicienilor din partidele istorice, Al. Voitinovici – procuror general al R.P.R., în presa de partid – Scrin Toma (Moskovici) care în "Scânteia" l-a făcut pe Argeșei poet decadent, încet a fost înțintat niște ani în afara vieții literare, dar și în restul presei scrise și vorbite: Răul Bart, Mândru Katz, Alex. Stark și alții...

În literatura realist-socialistă românească s-au remarcat destui autori de etnie evreiască, cu numele autentice – mai rar – dar și cu nume romanizate sau cu pseudonime. Au fost la mare prețuire scriitori ca Alexandru Jar (Solomon Iacob), autorul romanului "Sfârșitul jalelor", poetul A.Toma (Solomon Moskovici), dramaturgul Al. Mirodan (Saltman), Ion Călugăru (Strul Leiba Croitoru) prozator, poetul Marcel Breslașu (Breslika), Petre Solomon, Măria Banuș, Nina Cassian, Veronica Porumbacu (Schwefelborger), Canil Baltazar (Leiba Goldstein), criticii Lucian Raicu (Leibovici), Sami Damian (Samule Drukman) și alții.

Facultatea de Filologie a Univ. București a fost invadată de evrei, cu deosebire, după scoaterea lui G. Calinescu de la catedră, împreună cu cei trei asistenți cu care venise de la Iași – AL. Piru? Ovidiu Papadima și Adrian Marino. Pot fi enumerate Ion Vitner – dentist, O.V.S. Crohmălniceanu – inginer constructor și Vicu Mândra (Mendelovici) la catedra de literatura română, apoi și Silviu Iosifescu, Savin Bratu (Paul Baraș), Paul Cornea, Vera Călin, Ileana Vrancea (Hedda Katz); la catedra de limba română - Al. Graur și "Jack Byck, la estetică Ion Ianoși (Steinberger), în muzică Alfred Mendelson, o mare capacitate creațoare, iar în muzica usoară Aurel Giroveanu, Edmond Deda, Henry Mălineanu, în teatrul de revista N. Stroe, Mircea Crișan (Moritz Kraus) în teatru și film Al Finti, Meni Ghelerter, Fony Esterle, Beate Fredanov, Andrei Blaier, Sandu Sticlaru etc.

În problema evreiască P.C.R. – a

urmat exemplul fratelui mai mare de la răsărit, dacă Stalin și-a lichidat adversari politici, din etnia respectivă, – Troțki, Zinoviev, Kamenev și ceilalți au fost persecuți și oamenii de cultură evrei care au fost suspectați că nu ar fi acceptat cu convingere principiile leniniste în cultură și arte:

Osip Mandelstam, Boris Pasternak și Iosif Brodski (ultimii doi laureați Nobel), dar a fost în grădile regimului Ilya Ehremburg, pentru scrierile lui, pe linia ideologică a P.C.U.S.

La noi, Gheorghiu-Dej i-a eliminat treptat pe Kominterniști care în timpul războiului s-au refugiat la Moscova, în timp el și ai lui au făcut detenție în lagăre și închisori (Chivu Stoica, Gh. Apostol, Al. Drăghici, Ceaușescu și ceilalți).

În plan spiritual și nu numai, cu timpu, evreii care au trăit experiențe neașteptate, în socialism, au cerut tot mai mult să emigreze în Israel și în lume. A fost o realitate că Gheorghiu-Dej l-a consultat pe Hrusciov (nici nu se poate altfel) în problemă și a fost sfătuit să se pretindă până la 3000 de dolari S.U.A. de persoană (în funcție de studii) și cu condiția semnării cererii de renunțare la cetățenia română și la averile imobile. Emigrarea a luat apoi ca racter de masă, fiindcă fostii negustori nu s-a adaptat la condițiile de... gestionari sau vânzători, în comertul socialist, la fel de ținătorii de ateliere meșteșugărești – ceasornicari, bijutieri, foto grafi etc, preum și cei de cabinete medicale, stomatologice, farma cii. Într-un timp, alătădată de neconceput, au plecat în Israel sau aiurea destui din sprijinitorii inițiali ai socialismului. Căteva exemple: scriitori – Alexandru Jar (sotul Olgăi Bancic, decapitată în Franța de către naziști, ca luptătoare în Rezistență), Al Mirodan, care fusese prezent în repertoarele teatrelor cu "Celebul 702" și altele, Paul Celan (Ancel) – emigrat la Paris, unde s-a afirmat ca poet de Ib. germană, Lucian Raicu, Nina Cassian, Vera Călin, Ileana Vrancea, Sami Damian, dar și Ion Priveagu (Isaac Lazarovici), actorii de revistă H. Stroe și Mircea Crișan, sportiva Angelica Rozeanu (Adelstein) crainicul sportiv Raul Bart, rămas la Melbourne după Olimpiadă – dar și oamenii de fotbal Simon Segall și Puiu Rappaport. Au fost, însă, și oameni de spirit care au suferit de pe urma regi mului comunist. Astfel, Belu Silber și Nicolae Stainhardt au suferit grele condamnări la închisoare, fiind acuzați de "omosiune de denunț" în procesul Pătrâșcanu (au refuzat, în ciuda presunților fizice și psihice să depună mărturie așa cum pretențieau anchetatorii fostului fruntaș comunista, ucis în cele din urmă în închisoare). După detenție Silber, un recunoscut matematician și economist, sa dovedit um memorialist de succes, iar, în închisoare, N. Stainhardt a trecut, după o revelație, la creștinismul ortodox, s-a călugărit, devenind, după eli berare, ieromonahul Nicolae, bibliotecarul Mănăstirii de la Rohia și autorul unei monumentale confesiuni literare – "Jurnalul fericirii".

Prin închisorile comuniste a trecut și poetul Andrei Ciurunga (Robert Eisenbraun), originar din Basarabia, care a refuzat afilierea la prin cipile realismului socialist.

Ceașeușu, la rândul lui, a continuat vânzarea celor de etnie evreiească, dar urmele au fost sterse de către cei din "brățul înarmat al revoluției", așa cum, de altfel, nu se știe unde s-au dus bani P.C.R. și ai familiei Ceaușesau.

După 1989, ar fi fost normal ca etnia evreiască, atâtă câtă mai este în România, să nu mai cunoască nici o urmă de persecuție. S-a făcut cunoscute atrocitățile Holocaustului, însă, ca urmare a politiciei naționalismului comunist ceausist, încă se mai profanează câte un cimitir evreiesc, iar C.V. Tudor la blamat, căcă

din patriotism, pe marele rabin Moses Roben și înainte și după 1989.

Cu toate aceste manifestări inexplicabile, într-un stat de drept, și fără ca etnia evreiască emigrată să beneficieze de "restitutio in integrum", privind bunurile lăsate în țară, la plecarea lor definitivă, cei rămași și-au dovedit și continuă să o facă, loialitatea ca cetățeni ai României, în țara lor și a străbunilor lor, pe care o respectă și cei nevoiți să plece, dar revin periodic din lume.

E destul să exemplific cu dăruirea față de România cu Doamna Maia Morgenstern, actriță unanim apreciată în țara, la superlativ, dar și pretutindeni, în lumea artistică, dar și a spectatorilor de teatru și film.

Valentin TURCU

Dor de mamă și de-a casă

Of, ce dor îmi e de-acasă,
Cât de dor îmi e de tot!
De măicuța mea frumoasă
Îmi e dor de nu mai pot!

Îmi e dor de satul dulce
Al copilăriei grele
Si de ulița pe care
Încă sunt urmele mele.

Dor îmi e de câmpul verde
Ce în zbor îl alergam
Si de pașii mei lăsați
Prin livada de pe deal.

Dor în lacrimi curg pe poarta
Unde urma mâinii mele
Mai măngâie și acum
Mâna maicii singurele.

Dor îmi e de mă sugrumă,
Dor nebun și apăsat,
Dor de ușa unde maica
Mă striga pe înserat.

Vai, ce dor, ce sete-mi este
De copaci din grădină
Si ce jale și ce dor
De măicuța mea bătrâna!

Of, ce dor greu mă apasă
De căsuță și de mamă,
De copilăria-mi verde
Si de-a măicuții dojană!

Si de-ar fi pe astă lume
Șă mă nasc încă odată,
Aș alege-aceeași maică
Si căsuța cu-a sa poartă.

Angela MIHAI

Pompierii ne informează

POMPIERII

Luna iulie a fost din nou "bogată" în evenimente. Este una din acele luni în care, oameni irresponsabili, dău foc la miriști, punând în pericol bunuri materiale, uneori chiar viață omenesti.

1. În data de 07.07, pe DJ 561E, din cauza unui foc deschis în spații deschise, au ars cca 10 mii mp vegetație uscată, fiind pericol de propagare la 15 stupi de albine aflati în apropiere.

2. Tot în 07.07, tot din cauza unui foc deschis, au ars cca 3 ha de miriști și vegetație uscată, existând pericol de propagare la o cultură de grâu învecinată.

3. Tot în acea dată, tot focul deschis, a făcut să ardă cca 1 ha vegetație uscată, de această dată fiind în pericol o casă de locuit aflată în apropiere.

4. În 16.07, pompierii băileșteni au intervenit cu drujba din dotare pentru a degaja o creangă dintr-un copac în Parcul Tineretului Băilești, care în urma

furtunii se rupsese și prezenta pericol de cădere pe aleea parcului.

5. Tot în 16.07, tot din cauza focului deschis, au ars cca 5 ha vegetație uscată și miriști iar de această dată fiind pericol de propagare la o casă de locuit din vecinătate.

6. În 17.07, pompierii au intervenit în

Băilești pe str. Lt. Becherescu, unde numeroase materiale de construcții ale unui acoperiș de bloc au căzut într-un copac, existând pericol de cădere pe pietoni. Au fost degajate materialele din pom, înălțându-se pericolul existent.

7. În 21.07, în Catanele Noi, din cauza focului deschis, au ars aproxi-

mativ 1000 mp vegetație uscată.

8. În data de 28.07, pompierii au fost solicitați să intervină în comuna Giubega, str. Liliacului, la proprietatea lui Călăfăteanu Marin, unde proprietarul a făcut focul în curte pentru arderea resturilor vegetale și l-a lăsat nesupravegheat, existând pericol de propagare atât la casa de locuit a proprietarului cât și a vecinului. După o luptă contra cronometru cu flăcările și fumul dens, pompierii au lichidat incendiul în limitele găsite, salvând cele două case. Au ars 15 m gard scândură și cca 500 kg lemne foc.

9. În data de 29.07, pompierii au intervenit în Băilești, str. Progresul, nr. 126, 130, la proprietățile numitilor Udrîște Alexandru și Ciocâia Florin, unde în urma precipitațiilor abundente, era apă în curtile gospodărilor. Cu ajutorul motopompelor din dotare s-a evacuate apa din gospodării.

10. În data de 30.07, pompierii au fost solicitați să intervină pentru un incendiu în comuna Izvoare, str. Principală, nr 446, proprietatea lui Grecu Costică. Până la sosirea pompierilor incendiul a fost lichidat de proprietar împreună cu vecinii, cu ajutorul găleșilor cu apă. Au ars: o ladă frigorifică și un covor de cca 6 mp. Cauza incendiului a fost un scurtcircuit electric provocat de un aparat electrocasnic defect.

11. Ultima intervenție a lunii iulie, a fost pe data de 31.07, în Bistrițul Nou, str. Penes Curcanul, nr. 2, la proprietatea Denisa Brătan. Aici era un câine căzut într-o fântână cu diametrul de 1,5 m și adâncimea de cca 8 m. După o intervenție specifică în astfel de cazuri,

câinele a fost scos din fântână, din păcate decedat.

În ceea ce privește intervențiile echipajelor SMURD, s-a băut din nou recordul. Acestea au fost solicitate pentru acordarea primului ajutor medical de urgență la 157 cazuri, dintre care 60 în mediul urban și 97 în mediul rural. Timpul mediu de deplasare la caz a fost de 7 minute în mediul urban și 21 minute în mediul rural. Trei pacienți au refuzat asistența medicală, doi pacienți au refuzat transportul la spital, un pacient a fost predat la elicopter și doi pacienți au fost predăti echipajelor SAJ.

Tipuri de intervenții:

- Afectiuni medicale – 60;
- Afectiuni cardiac – 20;
- Alte afectiuni medicale – 5;
- Intoxicări – 2;
- Traumatisme – 10;
- Accident rutier – 3;
- Stop cardiorespirator – 1;
- Persoane căzuțe în locuri publice – 2;
- Deplasare fără intervenție – 8.

Manevre efectuate:

- Guler cervical – 15;
- Saltea vacuum – 10;
- Atelă vacuum – 5.

Au fost asistate 77 persoane de sex masculin și 80 persoane de sex feminin cu vârstă:

- 0-1 an – 5;
- 1-16 ani – 29;
- 16-50 ani – 42;
- Peste 50 ani – 81.

Așadar și în această lună băilești au fost solicitați la maxim, atât de numărul mare al intervențiilor cât și de canicula aproape insuportabilă. Dar ei mereu fac față cu brio tuturor încercărilor și greutăților, iar noi, cei care scriem aceste rânduri, vă asigurăm încă o dată că **pompierii salvatori sunt 24 din 24 în slujba Dumneavoastră.**

Plt. Adj. Sef (R)
Daniel GHEORGHIȘAN

Pastila de năroflen

Năroflen (DEX oltenesc) = nărod + oltean + nurofen

Tanchistii. Într-un tanc, echipajul de 4 militari are roluri diferite și bine stabilite. Comandantul tancului, un oltean mic și negricios, de la Segarcea, avea o problemă. Tanchistii, în general, sunt alesi pe criterii de înălțime, cei mai mici fiind preferați. Însă, în povestea noastră, se întâmplă că tanchistul din turela rotativă, aflat cumva deasupra celorlalți trei, să fie cam înalt. Așa că ori de câte ori rotea turela, pentru a ochi și trage cu tunul, îl lovea în cap pe conductorul și comandantul tanchistilor, aflat dedesubt. Iar asta îl înfuriase pe superiorul așezat într-o poziție inferioară, încât îl amenință cu bătaia tamar în prezia aplicăției militare. În ziua respectivă, tancurile aveau de tras la întă, după o întoarcere din mers la 180 de grade, în timp ce turela rămâne fixată pe tinta ce rămâne în spatele tancului.

Începe exercițiul, tancurile înaintează, trag, apoi se întorc și se retrag spre pădurea din spate. La marginea pădurii se construiește un turn de observație de peste 3 m, în care se aflau și 2 generali care supervizau exercițiul. În timpul retragerii spre pădure, mecanicul se bucură în sinea lui: "Uite că are efect amenințarea cu bătaia, nu m-a mai lovit...". Apoi realizează că ordinul de tragere întârzie foarte mult... Privind spre liziera pădurii, dintr-o dată vede cum generalii și ceilăii ofițeri din foisor să direct în iarbă și o rup la fugă prin pădure. Are o revelație și privesc în sus: turela lui se întorsește odată cu tancul, iar teava tunului amenință pădurea. Urlă la trăgător:

- Nu trageeee!!! Întoarce turelaaaa!!! Te omor!!!

Problema se rezolvă în 5 secunde, vine și ordinul de tragere, focul executat loveste tinta. Toți tanchiștii primesc calificativul FB, mai puțin tanchiștii olteanului. Ei primesc un camion de cartofi. De curătat...

Așa că olteanul se hotărăște să se răzbune. Comunicarea dintre el și ochitorul trăgător aflat în turelă suferă... sincopă, preț de 3 luni, cât mai aveau până la finalul armatei. Niciodată un tanc nu trage din mers, ci doar într-un scurt moment de oprire. Sincronizarea asta avea nevoie de o comunicare rapidă între mecanicul conductor și ochitorul-trăgător, aflat în turelă și cu ochii fixați în dispozitivul de ochire. Așa că niciodată, dar nici măcar o dată, de la întâmplarea cu generalii și cartofii, olteanul mic și negricios nu-l avertiza pe soldatul cu picioare prea lungi, că oprește tancul. Drept urmare, bietul tanchist s-a lăsat la vatra cu ochii negri de la loviturile primește din partea dispozitivului de ochire...

Confirmă, Daniel Marian Ciucă

Consiliul consultativ: Mirela Matara, Andreia-Helga Stroe, Dan Gheorghisan, Cătălin Neacșu, Ciprian Catană, Marian Pirnea, Constantin Surcel, Nicolae Miu, Alina Preda, Daniel Marian Ciucă.

REDACȚIA:
Redactor șef - Valentin TURCU
Secretar de Redacție - Gheorghe GHEORGHIȘAN
Redactori: Marian MILOVAN, Carmen MITRACHE
Caricatura - Adrian ENICĂ

D.T.P., Prepress și Tipar: S.C. ALMA DCMI - Craiova
Tel. / Fax: (0251) 587.300

Prof. Constantin PREDA